

Alacsonyak voltunk

*„Te meg nem felejtesz el,
én meg nem talállok meg...”*

Alacsonyak voltunk,
így nem láttunk sokat a koncertből,
de olcsó volt a jegy és nagyon szép a lány,
akivel ugyan közös megegyezéssel
csak barátok voltunk,
de akkoriban valamiért elhatároztuk,
hogy többször szeretnénk látni egymást.

Sört vett magának és egy kávét,
és ez akkor nekem kifejezetten tetszett,
majd ahogy visszaverekedtük magunkat a tömeg közepére,
praktikus okokból hozzámbújt, hogy el ne szakadjunk.
Nem láttunk sokat, de annyit azért igen,
hogy az énekesen egy pont olyan ing volt,
mint rajtam. Kockás és lezser, azt hiszem.

Éjjelre az ágyam melletti székre terítettem,
hogy szokjam, milyen, amikor
az illata egy másik emberé,
és emiatt egy picit nyugodtabban alhatok el.
Az ing már rég nincs meg, a zenekar feloszlott,
de (nem kellett volna) újra összeállt, a kávé meg
a sörrel tényleg nem passzol össze. Sehogy sem.